

prav drobno narezanim česnom na tanko premesilo in predelalo. Med tem sem poslušala možake, ki so se pogovarjali, da po nekod kar česnov sok iztisnejo, ter kumne dajo vmes; in drugod dajejo tudi dobrega vina. Mali kozarce dali smo ga tudi mi. — Ko je bila klobasna puškica napeta, komaj so se jej postavljali! — Jaz, seveda, sem imela med tem pravo igračno delo, dokončevala sem mrežno pečenko (Jungferbraten). Pečo, iztisnjeno vode, sem razgrnila, poprašila s poprom, klinčevim cvetjem (prah), ktere dišave sem imela že kar skupaj zmešane, in ono dišeče zelenje kakor: limone, lovor, rožmarin, peteršilj. In v tako dobro stvarico sem čedno zavijala vsak posamezen kos nasoljene „ribe“. Še mojster mesar me je pohvalil.

Pred večerjo so možaki le še spravili špeh v podstrešje, obesili ga, da se nekaj posuši.

Jaz sem pa pokrila mizo, snažno in čedno, da se povzdigne hvala in veselje dneva. Pred večerjo smo skupno molili za večno luč, angeljsko češčenje pred mojimi malimi božičnimi jasicami, katerim so med tem gorele vse lučice. — Večerja pa ni le bila samo dobra — poskusili smo vsega — temveč nam je tudi teknila! Dobro volje smo bili, nismo tudi pozabili lepih slovenskih pesmic, mile stare navade.

Končali smo tedaj dan v veselju in radosti; vse je bilo zadovoljivo, še pomislili nismo, da nam je dal tudi dosti truda.

Grilček — zapomni si to!

Ob studenčku.

Pod goro zeleno

Studenček šumlja,

Ob njem si dekletce

Tako šepeta:

„Studenček, studenček

Zakaj se kališ.

Zakaj tak' veselo

Ko prej ne šumiš?

Ob tebi mi ljubček

Je rekel tako,

Da nikdar na mene

Pozabil ne bo.

In valčki da tvoji

Skalijo se naj,

Če on bi si drugo

Izbiral kedaj.

Studenček, studenček

In ti se kališ —

Oj ljubček, oj ljubček

Zakaj zdaj -- grešiš.“

Dolski.

